

baggrunden for, at ikke alle elever passer ind i den folkeskole, det danske samfund tilbyder i dag.

For Enhedslisten er det centralt, at folkeskolen er hele folkets skole, at folkeskolen skal udvikles til at være en skole for det lokalområde, den ligger i, og hvor der er muligheder og ressourcer og vilje til at give alle børn en ordentlig undervisning. Vi mener ikke, at det hjælper, at børn hældes ud af folkeskolens normalklasser, som hr. Frank Dahlgaard foreslår det.

Det forekommer også, at Fanden læser Bibelen bedre, end hr. Frank Dahlgaard læser undersøgelsesrapporten. F.eks. konkluderer rapporten, »at der ikke er nogen sikker indikation af, at problemet er stigende«. Samtidig siger undersøgelsens konklusioner også, at baggrunden for uro skal findes i mange forskellige omstændigheder, som børnene vokser op i og placeres i: familierne, skolen, undervisningen og skolens relationer til lokalsamfundet. Og det er forhold, man altså ikke kan hælde børnene ud af.

Enhedslisten ønsker at gøre folkeskolen bedre og bredere, så den bedre kan give de bedste muligheder for alle børn. Der er flere og bedre skridt på den vej end hr. Frank Dahlgaards forslag.

Det kan være at sikre ressourcer til, at undervisningsdifferentieringen, som den blev vedtaget i folkeskoleloven i 1994, faktisk gennemføres, så undervisningen for alvor tager udgangspunkt i hver enkelt elev. Det kan være at inddrage eleverne mere i hverdagen på skolerne, give dem fornemmelse af, at de har betydning, øge demokratiet med andre ord. Og det kan være et bedre fysisk arbejdsmiljø, f.eks. at give eleverne samme rettigheder, som de ville have under arbejdsmiljøloven osv.

Det grundlæggende spørgsmål er vel, om folkeskolen kan løse de grundlæggende sociale skel, de grundlæggende klasseforskelle, løse udstødningsproblemerne i det danske samfund. Det tror vi ikke på, men vi vil slå for, at folkeskolen giver så mange som muligt så god en undervisning, så gode muligheder som muligt.

Og med baggrund i det ovenstående står det klart, at Enhedslisten ikke kan støtte det fremsatte forslag til vedtagelse, og jeg skal på vegne af Kristeligt Folkeparti meddele, at det kan de heller ikke.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Selv om det ikke var den normale skoleordfører, der var heroppe, og man jo burde afstå fra at stille spørgsmål og indgå i en debat, kan jeg ikke lade være alligevel.

Fru Jette Gottlieb siger, at problemet formentlig ikke er stigende, og det er jo nogenlunde rigtigt citeret fra undersøgelsen. Der er ingen sikre indikationer på, at problemet er stigende. Nej, men det svarer jo lidt til, at hvis der er et stort hul i et skib og det er ved at synke, så skal man sige: Nå ja, men hullet bliver jo ikke større. Det får jo ikke skibet til at blive flydende alligevel. Altså hvis der er et stort problem, så er det stort, selv om det ikke bliver større.

Dernæst er der mange skolelærere – hvis man bevæger sig rundt i virkeligheden, og det er vi da trods alt en hel del der gør – som har undervist i nogle år i de højere klasser eller har været væk fra skolen, og de får altså nogle i de små klasser; det er jo dér, hvor de adfærdsvanskelige og urolige børn er koncentreret. Og de får et kulturchok, det er jo dagens virkelighed.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg har ikke hørt hr. Frank Dahlgaard gå ind i en debat om, hvordan det kan være, at disse urolige hoveder forsvinder i de ældre klasser. Det skulle vel ikke være, fordi de pågældende elever rent faktisk bare kræver en lille smule mere tid til at indgå i et seriøst arbejde i skolen, og at det derfor ganske rigtigt er et problem i de mindste klasser, men at problemet, efterhånden som eleverne integreres i undervisningen, mere og mere forsvinder. Og det kunne man måske udlede nogle pædagogiske tankegange ud fra.

Det kunne være, at man faktisk havde nogle metoder til at løse problemerne, og det er måske nogle af de metoder, der skulle arbejdes videre med.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg synes, det har været meget optimisme-givende at lytte til en række af de konstruktive ordførerbidrag, der har været til den her diskussion, for jeg mener faktisk, at arbejdet er ganske godt på vej.

Det, som det handler om, er at finde ud af for det første: Hvem er det, der skal ændre sig? For det, som undersøgelsen også viser med al skræmmende tydelighed, er, at det sandsynlig-